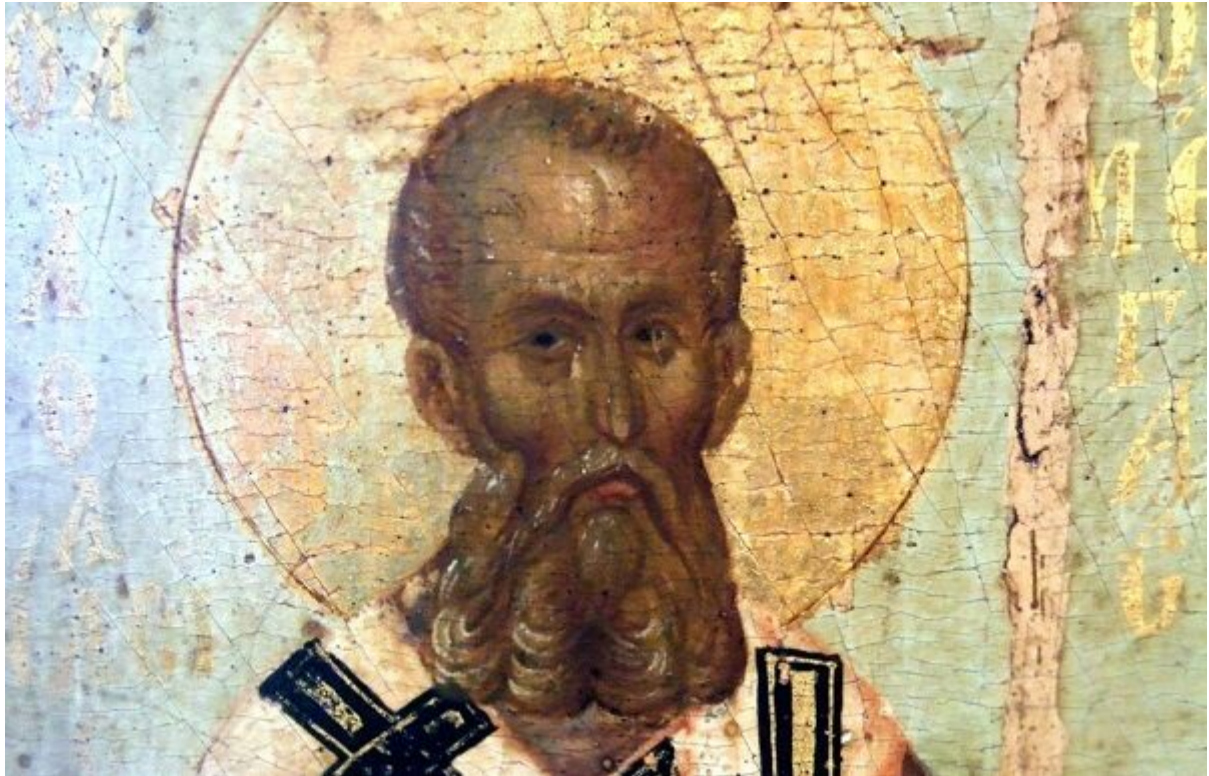

Άγιος Αθανάσιος ο Μέγας: Και ως άνθρωπος έζη και συμπεριεφέρετο, και ως Λόγος τα πάντα εξωογόνει, και ως Υιός συνυπήρχε μετά του Πατρός!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Αθανασίου Αλεξανδρείας του Μεγάλου Λόγος β' Περί ενανθρωπήσεως

Συνέχεια από εδώ: <https://www.pemptousia.gr/2025/03/agios-athanasios-o-logos-eine-exiplotenos-pantou-kai-ano-kai-kato-kai-eis-ta-vathi-kai-eis-ta-plati-ola-einai-gemata-apo-tin-gnosin-tou-theou/>

Β'. Μέσα προς επίτευξιν του σκοπού

1. Τα θαυμάσια έργα του Χριστού

17. Δεν ήτο βεβαίως εγκλεισμένος εις το σώμα· ούτε ευρίσκετο μεν εις το σώμα

αλλά δεν ευρίσκετο εις άλλα μέρη· ούτε εκινούσε το σώμα μόνον και όλα τα άλλα ήσαν χωρίς την ενεργειάν του και την πρόνοιάν του. Αντιθέτως πράγμα πολύ παράδοξον, επειδή ήτο Λόγος, δεν συνεκρατείτο μεν από τίποτε, μάλλον δε συνεκράτει αυτός τα πάντα.

Και όπως, ενώ ευρίσκεται εις όλην την κτίσιν, ουσιαστικώς ευρίσκεται εκτός του παντός, αλλ' εις πάντα ευρίσκεται διά των ενεργειών του διαρρυθμίζει τα πάντα και απλώνει εις πάντα την πρόνοιάν του, ζωοποιεί το καθένα και όλα μαζί· περιέχει τα πάντα και δεν περιέχεται από τίποτε εκτός μόνον από τον Πατέρα του εις τον οποίον υπάρχει όλος κατά πάντα· έτσι υπάρχων και εις το ανθρώπινον σώμα και δίδων ζωήν εις αυτό, ευλόγως έδιδε ζωήν και εις τα πάντα.

Υπήρχεν εις όλα και ευρίσκετο έξω από όλα· και ενώ ανεγνωρίζετο διά των έργων του σώματος, δεν ήτο αφανής και από την ενέργειάν του επί της κτίσεως. Έργον της ψυχής είχε να παρακολουθή μεν διά της διανοίας όσα είχε έξω από το σώμα της, όχι όμως και να ενεργή έξω από το σώμα της, ή με την παρουσίαν του σώματος να μετακινή και όσα ακόμη είχε μακράν του.

Ουδέποτε π.χ. ένας άνθρωπος που σκέπτεται όσα είχε μακράν του δύναται να τα κινή και να τα μεταφέρει. Ούτε εάν ένας κάθεται εις την οικίαν του και σκέπτεται τα ουράνια σώματα, δύναται και τον ήλιον να κινή και τον ουρανόν να περιστρέφει.

Βλέπει βεβαίως αυτά να κινούνται και να έχουν γίνη, αλλ' οπωσδήποτε δεν είχε ικανός να ενεργήση.

Δεν ήτο όμως τέτοιος ο Λόγος του Θεού ως άνθρωπος. Δεν ήτο δεμένος από το σώμα, αλλά μάλλον αυτός το εκράτει, ώστε και εντός αυτού ευρίσκετο και εις όλα υπήρχεν· και έξω από τα όντα υπήρχε και μόνον εις τον Πατέρα ανεπαύετο.

Και το αξιοθαύμαστον ήτο το εξής, ότι και ως άνθρωπος έζη και συμπεριφερόετο, και ως Λόγος τα πάντα εξωογόνει, και ως Υιός συνυπήρχε μετά του Πατρός.

Δι' αυτό κατά την γέννησίν του εκ της Παρθένου αυτός δεν υπέφερε, ούτε υπάρχων εις το σώμα εμολύνετο, αλλά μάλλον ηγίαζε το σώμα. Διότι αν και υπάρχει εις όλα, δεν παίρνει από όλα, αλλά μάλλον τα πάντα ζωογονούνται και τρέφονται από αυτόν.

Εάν π.χ. ο ήλιος που έγινε από αυτόν και ημείς τον βλέπομεν να περιφέρεται εις τον ουρανόν, δεν μολύνεται όταν έρχεται εις επαφήν με τα επίγεια πράγματα, ούτε χάνει την λάμψιν του εξ αιτίας του σκότους, αλλ' αντιθέτως αυτός τα φωτίζει και τα καθαρίζει, πολύ περισσότερο ο πανάγιος Λόγος του Θεού, ο ποιητής και Κύριος του ηλίου, με το να ζη με το σώμα δεν εμολύνετο, αλλά μάλλον, επειδή αυτός ήτο

άφθαρτος, εξωποίει και ηγίαζε και το σώμα που ήτο θνητόν. Διότι λέγει· «Ὁς αμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδέ ευρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ» (Α΄ Πε 2, 22).

Απόσπασμα από το βιβλίο Αθανασίου Αλεξανδρείας του Μεγάλου «Ἄπαντα τα ἔργα, τόμος 1, Απολογητικά», εισαγωγή Παναγιώτης Χρήστου κείμενο, μετάφραση, σχόλια Στέργιος Σάκκος.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)